

Maya Banks

Geheim verlangen

Maya Banks bij Boekerij:

Geheim verlangen

Gevaarlijke liefde

www.boekerij.nl

*Voor écht geweldige vrienden waar ik altijd op kan terugvallen.
Jullie weten wie jullie zijn. Ik hou van jullie!*

Proloog

‘Mia, de conciërge belde net, er staat een chauffeur voor je klaar,’ riep Caroline vanuit de andere kamer.

Mia hapte kort naar adem en pakte het contract dat naast haar op bed lag. Het was een beetje gekreukeld en je kon duidelijk zien dat ze het al heel vaak had gelezen.

Intussen kende ze elk woord uit haar hoofd en de tekst herhaalde zich steeds in haar gedachten, aangevuld met beelden uit haar levendige fantasie. Van haar en Gabe. Hoe ze aan hem onderworpen was, zijn bezit. Zijn *eigendom*.

Ze stopte het contract in haar tas, stond op en liep naar de kledingkast om nog een laatste keer in de spiegel te kijken. Je kon zien dat ze weinig geslapen had. Er waren donkere kringen onder haar ogen zichtbaar die ze niet met make-up kon verdoezelen. Verder zag ze bleek. Zelfs haar haar wilde niet meewerken en zag er verfromfaaid uit.

Er zat nu niets anders meer op dan te gaan.

Met een diepe zucht liep ze haar slaapkamer uit en door de woonkamer naar de deur.

‘Mia, wacht!’ zei Caroline en ze rende naar Mia die bij de open deur stond.

Caroline omhelsde haar stevig en deed een stapje naar achteren. Met haar hand streek ze een haarlok achter Mia’s oor.

‘Heel veel succes, meis. Je bent dit hele weekend uit je doen geweest. Als je er zo van over je toeren raakt, dan moet je het niet doen.’

Mia glimlachte. ‘Dank je, Caro, je bent een schat.’

Caroline smakte een overdreven zoen in de lucht terwijl Mia zich omdraaide om weg te gaan.

Ze liep het gebouw uit en stapte de auto in, waarbij de conciërge het portier voor haar openhield om haar te laten instappen. Mia leunde achterover in de comfortabele leren stoel en sloot haar ogen terwijl de auto optrok. Ze reden vanaf haar appartement in Upper West Side in New York naar Midtown, waar het HCM-gebouw stond.

Haar broer Jace had de vorige dag nog gebeld en ze voelde zich vreselijk schuldig dat ze hem dit niet had verteld. Hij had zich verontschuldigd omdat hij haar was misgelopen bij de openingsreceptie. Als hij had geweten dat ze zou komen, zou hij ervoor gezorgd hebben dat hij er ook was.

Ze hadden wel een half uur aan de telefoon gezeten. Jace had haar gevraagd hoe het met haar ging. Daarna had hij verteld dat hij een paar dagen met Ash naar Californië zou gaan. Ze hadden afgesproken om een avondje bij elkaar te komen zodra hij weer terug was. Daarna had ze het gesprek snel afgekapt, overspoeld door een zekere melancholie, omdat Jace en zij een heel nauwe band hadden. Tot nu toe had ze altijd alles met hem gedeeld. Hij was er gewoon altijd, om naar haar te luisteren en haar te troosten, zelfs in haar lastige puberjaren. Ze had zich geen betere grote broer kunnen wensen, en nu had ze opeens geheimen voor hem – enorme geheimen.

Ze was zich nauwelijks bewust van haar omgeving. De auto bewoog zich door het verkeer zoals zij dat gewend was en kwam vrij kort daarna weer tot stilstand.

‘We zijn gearriveerd, mevrouw Crestwell.’

Haar ogen schoten open en ze tuurde tegen de felle herfstzon in. Ze stonden inderdaad pal voor het kantoor. De chauffeur was al uitgestapt en liep om de auto heen om de deur voor haar open te houden. Ze wreef met haar handen over haar gezicht om weer een beetje bij haar positieven te komen en stapte uit, er wapperde een koel briesje door haar haar.

Voor de tweede keer liep ze het gebouw binnen en nam ze de lift naar de eenenveertigste etage. Als dit geen déjà vu was. Weer die vlinders in haar buik. Weer die zweterige handen. Weer die

zenuwen. Maar deze keer voelde ze meer paniek, omdat ze wist wat hij wilde. Deze keer wist ze precies waar ze aan begon, als ze ermee zou instemmen.

Toen ze bij de receptie aankwam, keek Eleanor op. Ze lachte vriendelijk en zei: ‘Meneer Hamilton heeft gezegd dat u direct door mag lopen.’

‘Dank je, Eleanor,’ mompelde Mia, terwijl ze langs haar liep.

De deur van Gabes kantoor stond open toen ze aankwam. In de gang aarzelde ze even en ze staaarde naar binnen, waar hij stond. Met zijn handen in zijn zakken keek hij naar buiten door het enorme raam waarachter het uitzicht op Manhattan zichtbaar was.

Hij was goddelijk. Heerlijk om naar te kijken. Zelfs als hij ontspannen was, straalde hij zo veel brute kracht uit. Ze realiseerde zich opeens wat de reden was dat ze zich zo tot hem aangetrokken voelde – of, nou ja, een van de vele redenen. Ze voelde zich veilig bij hem. Alleen al door in zijn buurt te zijn, was ze gerustgesteld. Ze voelde zich geborgen en... beschermd.

In wezen zou de relatie die hij voorstelde haar voorzien van al die dingen. Veiligheid, geborgenheid, geruststelling, bescherming. Hij had het allemaal beloofd. Het enige wat zij moest doen was de volledige macht aan hem overdragen.

Alle twijfel werd weggenomen. Er viel een zware last van haar af en ze voelde zich bijna euforisch. Ze was niet van plan om doodsbenaauwd aan deze overeenkomst te beginnen. Dat was geen goed begin van een nieuwe relatie. Ze zou er zelfverzekerd instappen en alles wat Gabe haar had beloofd met open armen ontvangen. In ruil daarvoor zou ze zich volledig aan hem geven. Ze was ervan overtuigd dat hij het geschenk van haar onderwerping zou koesteren.

Gabe draaide zich om en zag haar in de deuropening staan. Tot haar verbazing zag ze de opluchting in zijn ogen. Was hij bang geweest dat ze niet zou komen?

Hij liep met grote stappen op haar af, trok haar zijn kantoor binnen en deed de deur goed achter haar dicht. Voordat ze ook maar iets kon zeggen, trok hij haar in zijn armen en bedekte hij haar mond met de zijne.

Ze kreunde zachtjes toen hij zijn handen bezitterig over haar armen naar boven schoof en haar schouders vastpakte. Hij schoof verder naar boven naar haar hals om uiteindelijk haar gezicht te omvatten. Hij kuste haar alsof hij uitgehongerd was. Alsof iemand hem bij haar weg had gehouden en hij zich eindelijk had kunnen losrukken. Het was zo'n kus die alleen in haar fantasie bestond. Niemand had haar ooit eerder het gevoel gegeven dat ze werd... verórberd.

Het was niet alleen een teken van zijn dominantie. Het was ook een smeekbede om overgave. Hij wilde haar. Hij liet haar op deze manier zien hoe graag. Als er nog enige twijfel was geweest of hij haar echt begeerde of dat hij puur uit verveling een nieuwe uitdaging zocht, dan was ze nu overtuigd.

Hij liet haar gezicht met een hand los en krulde zijn arm om haar heen, hield haar stevig tegen zich aan; zijn arm voelde als een stalen band om haar rug.

Ze voelde zijn opwinding tegen haar buik aan. Zijn erectie was keihard en spande tegen de binnenkant van zijn chique pantalon. Zijn adem explodeerde over haar heen toen hij het contact met haar lippen verbrak en ze beiden naar adem haptten.

Zijn ogen schitterden toen hij op haar neer keek. 'Ik dacht dat je niet zou komen.'

1

Vier dagen daarvoor...

Gabe Hamilton zou naar alle waarschijnlijkheid in de hel belanden, maar dat kon hem geen moer schelen. Vanaf het moment dat Mia Crestwell de balzaal van het Bentley Hotel binnenliep, waar de openingsreceptie van HCM Global Resorts & Hotels gehouden werd, had hij zijn ogen niet van haar af kunnen houden.

Ze was verboden terrein. Het kleine zusje van zijn beste vriend. Ze was nu alleen niet meer zo klein en dat was hem bepaald niet ontgaan. Op de een of andere manier beheerste ze zijn gedachten. Hij probeerde ertegen te vechten, maar kon niet ontkomen aan haar enorme aantrekkingskracht.

Hij wilde er ook niet meer tegen vechten.

Het feit dat ze vanavond hier was, en dat Jace in geen velden of wegen te bekennen viel, sterkte Gabe in zijn overtuiging dat dit het juiste moment was om tot actie over te gaan.

Hij nipte wat aan zijn glas wijn en luisterde beleefd naar de groep mensen waarmee hij stond te praten. Of liever, waar hij zich onder begaf, want hij wisselde zelden meer uit dan wat beleefde opmerkingen terwijl hij zijn ronde deed door de menigte.

Hij had niet geweten dat ze er zou zijn. Jace had er met geen woord over gesproken. Wist Jace het wel? Gabe dacht dat dat waarschijnlijk niet het geval was want nog geen vijf minuten daarvoor had hij hem en Ash zien wegglijpen met een lange, slanke brunette tussen hen in, op weg naar een van de luxe suites op de bovenste etage.

Jace zou er niet vandoor zijn gegaan – zelfs niet voor een vrouw – als hij had geweten dat Mia hier zou zijn.

Gabe keek toe hoe ze de hele ruimte in zich opnam, heel geconcentreerd, alsof ze naar iemand zocht. Iemand van de bediening bood haar iets te drinken aan en ze nam een van de hoge wijnglazen van het dienblad, maar ze dronk er niet van.

Ze droeg een waanzinnige jurk die haar lichaam accentueerde op precies de juiste plekken, aangevuld met ontzettend geile hakken. Haar opgestoken haar vroeg er gewoon om losgetrokken te worden door een mannenhand. Zachte krullen dwaalden af naar haar hals, trokken de aandacht naar die slanke zuil die snakte naar een stel mannenlippen. Hij had een bijna onbedwingbare neiging om dwars door de ruimte op haar af te stappen en zijn jas om haar heen te slaan zodat niemand anders zou zien wat hij als zijn eigendom beschouwde. Jezus, alsof het daarmee minder belachelijk zou worden. Ze was niks van hem. Maar ook daar zou hij verandering in brengen.

Haar cocktailjurk met schouderbrede kraag trok alle aandacht naar haar borsten en hij wilde toch echt niet dat iemand anders ernaar zou kijken. En een aantal mannen keek inderdáád. Ze had nu al de aandacht van anderen getrokken. Ze staarden – net als hijzelf – met een primitieve blik in hun ogen.

Ze droeg een elegant kettinkje met een enkele diamant om haar nek en had diamanten oorknopjes in haar oren. Beide waren een geschenk van hem geweest, een jaar daarvoor. Voor kerst. Hij constateerde tevreden dat ze vanavond de dingen droeg die hij voor haar had gekocht. Voor hem was dat weer een stap op het onvermijdelijke pad dat haar tot zijn eigendom zou maken.

Ze wist het nog niet, maar hij had nu lang genoeg gewacht. Hij had zich nu lang genoeg de meest afschuwelijke crimineel gevoeld omdat hij smachtte naar het kleine zusje van zijn beste vriend. Toen ze twintig werd, had dat een enorm verschil gemaakt in de manier waarop hij naar haar keek, maar hij was vierendertig en hij wist dat ze nog veel te jong was voor wat hij van haar verwachtte. En dus had hij gewacht.

Ze was een obsessie voor hem. Hij vond het niet prettig om dat toe te geven, maar ze was als een verslaving zijn aderen binnenge-

Maya Banks

Gevaarlijke liefde

1

Jace Crestwell tikte Gabe Hamilton op zijn schouder. Gabe draaide zich om en Jace zei grinnikend: 'Nu heb je mijn zus wel lang genoeg voor jezelf gehad. Mijn beurt om met haar te dansen!'

Gabe was klaarblijkelijk niet blij met de onderbreking. Mia en hij waren het afgelopen uur als het ware aan elkaar vastgelijmd geweest. Toch deed hij, met tegenzin, een stap achteruit en Mia glimlachte stralend toen Jace Gabes plek innam.

De hele balzaal van het Bentley Hotel was in kerstsfeer gehuld. Voor Mia, omdat ze zo verschrikkelijk veel van kerst hield, en omdat, zoals iedereen wist, Gabe echt alles in het werk stelde om zijn kersverse verloofde gelukkig te maken.

En Gabe handelde snel wanneer hij iets wilde, dat stond als een paal boven water. Meteen toen hij zijn ring om Mia's vinger had geschoven, was hij met de voorbereidingen van het verlovingsfeestje begonnen. Bijna alsof hij bang was dat ze van gedachten zou veranderen als hij de machine niet direct in werking zou zetten.

Jace vond het best grappig om te zien hoe zijn vriend zich in allerlei bochten kronkelde voor een vrouw. Het feit dat die vrouw toevallig Jace' zus was, had iets vreemds, maar Mia was gelukkig. Meer kon hij niet wensen.

'Heb je het naar je zin, meisje?' vroeg Jace terwijl hij met haar over de dansvloer zwierde.

Haar gezicht lichtte op. 'Het is fantastisch, Jace. Alles. Het is echt een sprookje! Ongelooflijk dat Gabe dit zo snel voor elkaar heeft gekregen. Het is gewoon... perfect.'

Jace glimlachte naar haar. 'Ik ben blij dat je zo gelukkig bent. Gabe zal goed op je passen, anders trem ik 'm helemaal in elkaar. Dat heb ik hem al duidelijk gemaakt.'

Haar ogen vernauwden zich. ‘Als hij niet goed voor mij zorgt, hoeft hij zich om jou echt geen zorgen te maken. Dan ben ik degene die hem helemaal in elkaar tremt.’

Jace gooide zijn hoofd naar achter en lachte. ‘Daar twijfel ik geen seconde aan. Je hebt hem er hard genoeg voor laten werken. Respect.’

Mia’s gezicht betrok en Jace fronste zijn wenkbrauwen. Hij vroeg zich af waarom ze opeens zo serieus was op een avond waarop ze alleen maar dolgelukkig zou moeten zijn.

‘Ik weet dat je veel voor me hebt opgegeven,’ zei ze met zachte stem. ‘Ik heb me altijd afgevraagd of ik de reden ben dat je nooit bent getrouwd en geen kinderen hebt.’

Hij staaarde haar aan alsof ze gek geworden was.

‘Misschien hoef je je nu niet meer zo’n zorgen om me maken, en, nou ja, je weet wel...’

‘Nee, dat weet ik niet,’ zei hij. Vervolgens schudde hij zijn hoofd. ‘Wat ben je toch een dwaas, Mia. Ten eerste betekent het feit dat je gaat trouwen niet dat ik me niet langer om je bekommer, en ook niet dat ik niet meer op je pas. Dat is gewoon een gegeven, dus leg je er maar bij neer. En ten tweede: denk je niet dat als ik eerder was getrouwd, zeker toen je nog jonger was, het de zaken een stuk gemakkelijker had gemaakt? Voor ons beiden? Dan had je een moederfiguur gehad als steun en toeverlaat in plaats van een dominante, overbeschermende broer.’

Ze stopte abrupt met dansen, gooide haar armen om hem heen en omhelsde hem stevig.

‘Ik heb nul klachten over de manier waarop je mij hebt opgevoed, Jace. Geen enkele. Je hebt het fantastisch gedaan en ik zal je altijd dankbaar zijn voor alles wat je voor me hebt opgeofferd.’

Nog altijd hoofdschuddend gaf hij haar een knuffel terug. Dwaas. Absolute dwaas. Ze straalde van geluk over haar aanstaande huwelijk met Gabe, en nu wilde ze iedereen om wie ze gaf datzelfde gevoel bezorgen. Mijn god, Ash en hij waren natuurlijk de perfecte prooi.

‘Ik zie het niet als een opoffering, Mia. Ik heb ook geen greintje spijt. Heb je er ooit bij stilgestaan dat ik misschien wel niet wilde trouwen en kinderen krijgen?’

Ze onttrok zich fronsend aan zijn omhelzing en keek toen opzij, naar waar Ash en Gabe stonden. ‘Ja, ik geloof het wel.’

Jace kon een zucht nog maar net onderdrukken. Blijkbaar was Mia

op de hoogte van de seksuele escapades en voorkeuren van Ash en hem, en wist ze over hun gezamenlijke trio's met vrouwen. Niet dat hij het nou leuk vond dat zijn zusje zoiets over zijn seksleven wist, maar het was niet anders. Hij ging zich niet verontschuldigen voor zijn levensstijl, maar hij was ook niet van plan er een gesprek over te hebben met haar.

'Feesten in vrijheid,' zei hij, bij wijze van toelichting.

Mia fronste haar wenkbrauwen en keek naar hem op.

Jace grinnikte. 'Dat is ons motto. Dat van ons drieën, van Gabe, en Ash en mij. Alleen heb jij daar voor Gabe verandering in gebracht. Dat betekent niet dat Ash en ik staan te springen om zijn voorbeeld te volgen.'

Ze rolde met haar ogen. 'Tuurlijk. Nou lijkt het net of Gabe een watje is.'

Jace schraapte zijn keel. 'Wie de schoen past...'

Mia stompte hem op zijn schouder. 'Ik ga hem zó ontzettend vertellen dat je dat gezegd hebt!'

Weer lachte Jace. 'Hij zou waarschijnlijk toegeven dat hij wat jóú betreft een compleet watje is. En dat is helemaal niet erg. Ik wil dat hij je goed behandelt.'

Ash onderbrak hen en nam Mia in zijn armen.

'Mijn beurt!' claimde Ash. 'Het zal niet heel lang duren voordat Gabe haar terug wil, dus nu hij even druk is met zijn ouders, maak ik van de gelegenheid gebruik om met Mia te dansen.'

Jace leunde voorover en kuste Mia op haar voorhoofd. 'Dit is jouw avond, meisje. Ik wil dat het een avond is die je nooit zult vergeten. Veel plezier.'

Ze glimlachte van oor tot oor. 'Dank je, Jace. Ik hou van je.'

Hij raakte haar wang zachtjes aan en deed een stap achteruit om Ash met haar weg te laten dansen.

Jace liep naar het andere eind van de zaal en observeerde het feest in zijn eentje. Het was een intiem gebeuren – precies wat Gabe en Mia wilden – een avond om hun liefde te vieren.

Het mocht dan verschrikkelijk klef klinken, maar je hoefde maar naar die twee te kijken om te zien dat ze het zwaar te pakken hadden. Hij wist nog steeds niet helemaal zeker wat hij ervan vond dat zijn beste vriend een relatie had met zijn zusje. Ze verschilden veertien jaar en hij kende Gabes eisen op seksueel gebied maar al te goed.

Hij kromp ineem bij de herinnering aan de scène van een paar weken geleden, toen hij onaangekondigd Gabes appartement was binnengekomen. Het liefst zou hij het beeld met bleekmiddel van zijn netvlies schrobben – er waren nu eenmaal dingen die een broer niet van zijn zusje wilde zien.

Hij had nog steeds zo zijn bedenkingen: wist Mia echt wel waar ze aan begonnen was? Maar ach, Gabe werd als was in haar handen. Sterker nog, die man was voor de ogen van half New York door het stof gegaan om haar terug te krijgen, dus Jace vertrouwde erop dat Mia wel aankon wat Gabe voor haar in petto had.

Daar ging Jace alleen even niet over nadenken.

Hij zuchtte en zijn blik dwaalde over de menigte en het feestelijke gebeuren. Sinds hun ouders bij een auto-ongeluk om het leven waren gekomen, was Mia een belangrijk onderdeel van zijn leven geweest. Ze was een nakomertje, een oeps-baby, maar daarom niet minder aanbeden door hem en zijn ouders. De dood van hun ouders had het leven voor broer en zus radicaal veranderd.

Toen hij op de universiteit zat en eigenlijk alleen maar oog had voor bier, meisjes en lol maken met Gabe en Ash, had hij de verantwoordelijkheid voor Mia op zich genomen, zij was toen zes. Gabe en Ash waren een ongelooflijke steun voor hem geweest, en in zekere zin had Mia hun vriendschap alleen maar hechter gemaakt. Ergens paste het ook wel dat hij haar nu, als volwassene die haar eigen leven aan het inrichten was, aan de goede zorgen van zijn beste vriend toevertrouwde.

Het zou wennen worden voor hem, nu Mia niet langer alleen zijn verantwoordelijkheid was. Niet dat hij van plan was zijn biezen te pakken, maar de dingen lagen nu anders. Ze had een serieuze relatie en zou niet langer naar hem toe komen met haar problemen. Dat besef had een opluchting moeten zijn, maar in plaats daarvan drukte er een zwaar gevoel op zijn borst. Zijn zusje had hem niet meer zo nodig als vroeger.

Zijn blik bleef rusten op een jonge vrouw die glazen en borden van de tafels aan het halen was. Het was de tweede keer die avond dat hij haar had opgemerkt, hoewel ze niet veel in de zaal was geweest, eigenlijk alleen af en toe om op te ruimen. Ze was geen bedienend personeel. Hij had haar niet zien rondlopen met bladen vol hapjes en champagne. Ze had een zwarte broek aan, een witte bloes en ze droeg een schort.

Hij bestudeerde haar een tijdje voordat hij doorhad wat hem aan haar interesseerde. Ze leek volkomen niet op haar plaats. Hij wist niet precies wat hem die indruk gaf. Hoe langer hij naar haar keek, hoe meer hij ervan overtuigd raakte dat ze eigenlijk een gast zou moeten zijn op dit feest. Niet iemand die achter de feestgangers moest opruimen.

Ze had haar haar opgestoken in een warrige knot, zoals Mia dat soms deed, vastgezet met een knip. Het resultaat was een rommelige, sexy warboel die erom smeekte door een mannenhand te worden vrijgelaten. Zwart als de nacht en woest krullend. Sommige lokken hadden zich aan de knip ontworsteld en vielen langs haar nek.

Ze was tener en had niet de rondingen die hij normaal graag zag bij zijn vrouwen. Smalle heupen en kleine borsten, maar met genoeg welving om het witte overhemd bij de knoopjes verleidelijk strak te laten staan. Voor de rest was ze klein. Elegant. Breekbaar bijna.

Hij ademde diep in toen ze zich omdraaide en hem een blik op haar gezicht gunde. Fijne, delicate gelaatstrekken. Hoge, prominente jukbeenderen, bijna alsof ze te mager was, en een kleine kin. Maar haar ogen. Jezus, haar ogen. Ze staken enorm af bij haar kleine gezicht. Intens blauw. Helder, alsof je naar ijs keek. Een scherp contrast met haar gitzwarte haar.

Ze was betoverend.

Ze maakte zich haastig uit de voeten, en haar armen hadden het zwaar onder het gewicht van het dienblad met de borden die ze zojuist van tafel had gehaald. Zijn blik volgde haar door de hele zaal tot ze door de deur voor het keukenpersoneel verdween.

‘Niet waar je doorgaans voor gaat,’ mompelde Ash naast hem.

Jace viel uit zijn luchtkasteel en zag dat Ash al klaar was met zijn dans met Mia. Een korte blik op de dansvloer vertelde hem dat Gabe Mia weer voor zichzelf had, en dat de twee weer volledig in elkaar opgingen. Mia’s ogen straalden uitgelaten van blijdschap, en een deel van zijn spanning van eerder ebde weg. Ze was in goede handen. En ze was gelukkig.

‘Waar heb je het in godsnaam over?’ zei Jace met een scherpe toon in zijn stem.

‘Dat grietje die de tafels aan het afruimen was. Ik zag je naar haar kijken. Sterker nog, je was haar bijna aan het uitkleden met je ogen.’

Jace fronste zijn wenkbrauwen en zei niets.

Ash haalde zijn schouders op. 'Ik heb er wel zin in. Lekker ding.'
'Nee.'

Het antwoord kwam er wat nadrukkelijker uit dan Jace had gewild. Hij wist niet eens zeker waar die nadruk vandaan kwam of waarom hij opeens gespannen was.

Ash lachte. 'Rustig, man! Het is weer even geleden. Ik ga m'n charme op haar loslaten.'

'Als je het maar laat, Ash,' gromde Jace.

Maar Ash was al naar de keuken geslenterd, Jace met gebalde vuisten achterlatend. Hoe ging hij zijn beste vriend, een vriend met wie hij regelmatig vrouwen deelde, vertellen dat hij hem zo ver mogelijk van deze vrouw vandaan wilde hebben?

Maya Banks

Vurige obsessie

1

Ash McIntyre stond met zijn handen in de zakken van zijn pantalon op het betonnen trottoir van Bryant Park en snoof de voorjaarslucht op. De wind was nog redelijk fris, met restjes van de winter en een vleugje van het beginnende voorjaar. Om hem heen zaten mensen op bankjes en in stoelen aan kleine tafeltjes koffie te drinken en te werken op laptops, of naar iPods te luisteren.

Het was een prachtige dag. Normaal wandelde Ash nooit in parken en kwam hij er zelfs nooit, laat staan tijdens kantooruren wanneer hij in zijn kantoor opgesloten zat, aan de telefoon was, e-mails schreef of reizen boekte. Hij was niet zo'n type dat 'stil blijft staan om aan de rozen te ruiken'. Maar vandaag voelde hij zich rusteloos en verstikt. Hij had een heleboel aan zijn hoofd en was zonder erbij na te denken naar het park gelopen.

Over een paar dagen was de bruiloft van Mia en Gabe, en zijn zakenpartner zat tot over zijn oren in de bruiloftsvoorbereidingen om Mia de bruiloft van haar dromen te geven. En Jace? Zijn andere beste vriend en zakenpartner had een érg vaste relatie met zijn verloofde Bethany, waardoor ook zij andere dingen aan hun hoofd hadden.

Als ze niet werkten waren ze bij hun vrouwen, en daardoor zag Ash hen alleen op kantoor en als ze bij gelegenheid buiten het werk afspraken. Ze waren nog steeds heel hecht, en Gabe en Jace hadden gezworen dat dat zo zou blijven en dat ze Ash bij hun dynamische levens zouden betrekken. Toch was het niet hetzelfde, en ook al gunde hij het zijn vrienden: Ash had de drastische verandering in hun levens van de afgelopen acht maanden nog niet geheel verwerkt.

Het voelde onwennig en had ook zijn leven beïnvloed, ook al was het niet zijn leven dat beïnvloed werd. Hij was wel blij voor zijn

vrienden. Zij waren gelukkig en dat maakte hem gelukkig. Maar voor het eerst sinds het begin van hun vriendschap was hij als een buitenstaander die naar binnen gluurde.

Zijn vrienden zouden daar fel tegenin gaan. Zij waren zijn familie. Veel meer dan zijn eigen van de pot gerukt, gestoorde familie die hij krampachtig probeerde te ontlopen. Gabe, Mia, Jace en Bethany, en met name Gabe en Jace zouden ontkennen dat Ash een buitenstaander was geworden. Ze beschouwden zichzelf in alle opzichten als zijn broers. Dit ging verder dan bloedverwantschap. Hun band was onbreekbaar. Maar hij was veranderd. Hij was nu wel degelijk een buitenstaander. Hij maakte er nog steeds deel van uit, maar op een andere, beperkte manier.

Hun levensmotto was jarenlang *vrijheid blijheid* geweest. Maar een relatie verandert een man. Zijn prioriteiten liggen nu anders. Ash had dat wel door. Hij begreep het. Gabe en Jace moesten hun vrouwen de voorrang te geven. Maar dat zette Ash buiten spel. Het maakte hem vijfde wiel aan de wagen, en dat was geen prettige positie.

Het was met name moeilijk te verteren omdat Ash en Jace de meeste vrouwen gedeeld hadden, totdat Bethany ten tonele was verschenen. Meestal hadden ze dezelfde vrouw geneukt. Het klinkt misschien ongeloofwaardig, maar Ash functioneerde alleen in een driehoeksrelatie.

Hij was rusteloos en prikkelbaar, op zoek naar iets zonder te weten wat het was. Hij verlangde niet naar wat Gabe en Jace hadden – of misschien wel, en wilde hij het niet toegeven. Hij wist in elk geval zeker dat hij niet zichzelf was en dat beviel hem niet.

Hij was normaal gesproken gefocust. Hij wist altijd precies wat hij wilde en had de rijkdom en kracht om dat waar te maken. Er was geen vrouw die Ash niet heel graag wilde geven wat hij nodig had of verlangde. Maar wat had hij daaraan als hij zelf geen idee had wat hij op dat moment wilde of nodig had?

Hij keek het park rond, observeerde de kinderwagens die door moeders en babysitters voortgeduwd werden. Hij probeerde zichzelf voor te stellen met kinderen en huiverde bij de gedachte. Hij was achtendertig, bijna negenendertig; een leeftijd waarop de meeste mannen al gesetteld waren en kinderen hadden. Hij had zijn twintiger jaren en een groot deel van zijn dertiger jaren keihard gewerkt met zijn partners om hun bedrijf zo succesvol te maken als het nu

was. Zonder daarbij het geld of de connecties van zijn familie in te zetten, en bovenal: zonder hun hulp.

Misschien hadden ze daarom zo'n hekel aan hem. Omdat hij zijn neus ophaalde als hij hen zag en hen onomwonden vertelde dat ze konden oprotten. En het ergste wat hij had kunnen doen is zo succesvol worden zonder hen. Hij had meer rijkdom en macht dan zijn grootvader. Zijn grootvader. Had zijn familie eigenlijk ooit iets anders gedaan dan teren op het succes van zijn grootvader? Zijn grootvader had zijn succesvolle bedrijf verkocht toen Ash nog klein was. Niemand in de familie had ooit gewerkt.

Hij schudde zijn hoofd. Afgrijselijke uitbuiters, dat waren het. Hij had ze niet nodig. En hij wist wel zeker dat hij geen behoefte aan ze had. En nu hij hen – en zijn grootvader – voorbijgestreefd was, liet hij niet toe dat ze in zijn leven kwamen om te profiteren van zijn succes.

Hij draaide zich om om weg te gaan. Hij had wel wat beters te doen dan rond te hangen in een of ander park en over zichzelf te filosoferen alsof hij rijp was voor een bezoek aan een psychiater. Hij moest zich vermannen en zich concentreren op het enige wat niet was veranderd: het werk. HCM Global Resorts had verschillende projecten lopen, in verschillende stadia van ontwikkeling. De zaak van het hotel in Parijs was afgerond, nadat ze investeerders die zich hadden teruggetrokken snel hadden vervangen. De zaken liepen goed. Hij mocht nu niet de mist in gaan, met name nu Gabe en Jace niet zo veel tijd meer konden investeren als eerst. Ash werd als enige niet door zijn persoonlijke leven afgeleid. Hij moest dus het voortouw nemen. Werk uit handen nemen van zijn vrienden zodat ze naast het werk konden genieten.

Terwijl hij terug liep in de richting waar hij vandaan kwam, viel zijn oog op een jonge vrouw die alleen aan een tafeltje zat, buiten het drukst bezochte gebied. Hij bleef staan en liet zijn blik nu over haar hele verschijning glijden en nam deze in zich op. Haar lange blonde haren werden door de wind omhoog geblazen en onthulden een verbazingwekkend mooi gezicht met opvallende ogen, die hij zelfs op afstand kon ontwaren.

Ze droeg een aparte lange rok die in de wind opwaaide, zodat één been over de gehele lengte werd ontbloot. Ze droeg glimmende slippers en hij zag de glanzende roze nagellak op haar teennagels en de schittering van een teenring terwijl ze haar voeten verplaatste. De zon

viel op een zilverkleurige enkelketting, waardoor haar slanke been nog sterker zijn aandacht trok.

Ze zat intensief te schetsen, met gefronste wenkbrauwen. Haar potlood schoot over het papier. Naast haar stond een enorme tas die stampvol opgerolde papieren zat.

Maar zijn aandacht werd met name getrokken door de choker die ze om haar nek droeg. Hij paste niet bij haar. Dat stelde hij direct vast. Hij zat strak om haar nek, en rustte precies in de holte van haar tere hals. Maar hij paste niet bij haar. Het was helemaal niets voor haar.

Hij was te opzichtig voor haar. Een diamanten choker, duidelijk kostbaar en waarschijnlijk echt, maar het paste niet bij de rest van haar. Het was uit de context. Zijn nieuwsgierigheid werd geprikkeld omdat hij als hij zo'n sieraad bij een vrouw zag, hij er een andere betekenis aan gaf dan de meeste mensen, en hij vroeg zich af of het inderdaad een halsband was, of gewoon een sieraad dat zij had gekozen. En als het een halsband was, dan had de man die hem voor haar gekozen het er uitermate slecht vanaf gebracht. Die man kende haar niet, of het kon hem niet schelen dat zo'n belangrijk sieraad bij zijn vrouw paste.

Als Ash die conclusie trok nadat hij haar nog maar heel even had bestudeerd, hoe was het mogelijk dat de man die de liefde met haar bedreef dat niet deed? Misschien was de halsband meer een weerspiegeling van haar Dominant, die arrogant en dom was. Een halsband moest de zorg van de Dom over zijn sub weerspiegelen, en hun band, en zou bij de vrouw in kwestie moeten passen.

Dit waren de veronderstellingen van Ash, maar het kon ook gewoon een ketting zijn die de vrouw zelf had gekozen. Voor een man als Ash betekende het sieraad alleen meer dan gewoon een accessoire.

Hij wist niet hoe lang hij al naar haar stond te kijken toen ze opkeek, alsof ze zijn blik voelde. Haar blik ontmoette de zijne en er kwam iets van paniek in haar uitdrukking. Ze sloeg haastig haar schetsboek dicht en begon het in haar tas te schuiven. Ze stond half op en bleef spullen in de enorme tas proppen. Hij realiseerde zich dat ze ervandoor ging.

Voor hij er erg in had schoot hij gefascineerd op haar toe. Adrenaline suisde door zijn aderen. De jacht. Ontdekking. Uitdaging. Intersse. Hij wilde weten wie deze vrouw was, en wat de betekenis was van de halsband die ze droeg.

Terwijl hij op haar af ging beseftte hij dat als de choker wérkelijk